

கலித்தொகையில் உளவியல்

சு. சுரேந்திரன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கொங்கு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638107, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Psychology in Kalithogai

S. Surendran a, *

^a Department of Tamil, Kongu Arts and Science College, Erode-638107, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

surendartamil07@gmail.com

Received: 30-03-2021

Revised: 24-08-2021

Accepted: 17-09-2021

Published: 30-10-2021

ABSTRACT

Sangam literature is very helpful to know the history of the Tamil race. In Kalithogai many elements related to life are explained. Through literature we can identify the social history and build a community. That is why literature plays a major role in society. It is a repository of Tamil culture. Kalithogai is the first book to be published in the Eight Anthologies. The book is appreciated by all. It also portrays the life of the people living in five land forms. This article explains psychological thoughts of Perungadungo's Kalithogai.

Keywords: Kalithogai, Sangam literature, Perungadungo, Psychology

முன்னுரை

இலக்கியத்தின் வாயிலாக சமுதாய வரலாற்றை இனங்காண முடியும். சமுதாயத்தைக் கட்டமைக்கவும் முடியும். அதனால்தான் இலக்கியம் சமுதாய உருவாக்கத்தின் அங்கமாக உள்ளன. சங்க இலக்கியம் தமிழ் பண்பாட்டின் களஞ்சியமாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதன்முதலில் பதிப்பித்த நூல் கலித்தொகை ஆகும். 'கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலித்தொகை' என்னும் அடைமொழியுடன் அனைவராலும் பாராட்டும் இலக்கியமாக இந்நூல் அமைகிறது. மேலும் ஐந்தில மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை கலித்தொகை எடுத்தியம்புகிறது. கலித்தொகை பாலைக்கலியில் பெருங்கடுங்கோவின் உளச் சிந்தனைகளாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

"மனிதனின் புறச் செயல்களை உற்றுநோக்கி முறையாக ஆராய்ந்து அதன்மூலம் அவை எங்ஙனம் அகத்தே நிகழும் சிந்தனை ஒட்டங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன இன்றும், சுற்றுச்சூழலில் ஏற்படும் நிகழ்வுகளால் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றன என்றும் விளக்குவதே உளவியல் ஆகும்" (Nagarajan, 2001).

சங்க இலக்கியமும் உளவியலும்

"சங்க இலக்கியத்தை 'உளவியல் இலக்கியம்' என்று குறிப்பிடலாம். அகத்திணைப் பாடல்கள் நூற்றுக்கு நூறும், புறத்திணைப் பாடல்கள் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்தும் உளவியல் பற்றியனவே ஆகும். ஏதேனும் ஒரு மனநிலையை மட்டுமே அல்லது மனநிலை விளைவுக்குரிய சூழ்நிலை மட்டுமே அவை பாடுபொருளாகக் கொண்டவை. எனவே உளவியற் கொள்கைகளையும், பிராய்டு, யூங்கின் பாலியல் உளவியல் பகுப்பு ஆய்வுகளையும் கற்றுணர்ந்தால் சங்க இலக்கியக் கல்விக்கு அது பெரிதும் துணை புரியும்" (Tamizhannal, 1978).

தோழி கூற்று

"அறன் இன்றி அயல் தூற்றும் அம்பலை நாணியும்,
வறன் நீந்தி நீ செல்லும் நீள் இடை நினைப்பவும்
யாம் நீர் கூறவும் எமகொள்ளாய் ஆயினை;
ஆனாது இவள் போல் அருள் வந்தவை காட்டி,
மேல் நின்று மெய் கூறும் கேளிர் போல், நீ செல்லும்
கானம் - தகைப்ப , செலவு"

தோழி தலைவியிடம் தலைவனின் பிரிவைக் கூறியபொழுது, அவளது முன் கையில் கிடந்த வளையல்கள் கழன்றன. கண்களில் கண்ணீர் இமையினின்றும் விழுந்து பின்னர் இமை நிறைய நின்றது. பொலிவு இழந்த நெற்றியை உடையவளானால் மற்றும் அயலில் உள்ளோரின் பலி தூற்றுதலுக்கு நாணினள் இவ்வாறாக தலைவி தன் சிறப்பினை இழந்தாலும் தலைவன் தான் வினை மேல் செல்லுதலை விரும்பினானே தவிர , தலைவி குறித்து தோழி எடுத்துரைத்தவற்றை முதலில் ஏற்காதவனாய் இருந்தான் (Viswanathan, 2004).

பின்னர் தோழி அடுத்தடுத்து தலைவியின் நிலை குறித்து தலைவனிடம் எடுத்துரைத்தாள். தலைவன் தன் மனநிலையிலிருந்து மாற்றம் அடைவான் என்று தலைவனிடம் உன்னை உயிராக நினைக்கும் இவளைப் நீ பிரிந்து சென்றாள் உயிர்வாழமாட்டாள் என்று பலவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்றாள். நான் இரந்து வேண்டியும் என் பேச்சை கேட்காமல் இருக்கின்றாய். மேலும் நீ செல்லும் வழியில் நீர் வற்றிய சுனையும், தழையொடு வாடிய மலரும், வீழ்ந்து கிடக்கும் கொடியும், வாடிய தளிரும் தலைவியது வாடிக் கிடக்கின்ற நிலையைக் காட்டித் தலைவனை வினை மேல் செல்வதை தடுத்து வீட்டிற்குத் திரும்ப செல்லுங்கள் என்று உரைக்கின்றாள். மேலும் அவன் வினை மேல் செல்வதற்கு முன்பே இது போன்ற நிகழ்வுகளை எடுத்துரைத்து, தலைவன் பாதியிலேயே வீடு திரும்புவான் என்றும் தலைவியின் வருத்தத்தைப் போக்கவும் தோழி உளவியல் ரீதியாக தலைமகனின் உள்ளத்தை மாற்றும் பாங்கு போற்றுகுரியதாகும்.

செவிலி கூற்று

பாலைக்கலியில் செவிலி கூற்றாக, தலைவி தன் தலைவனோடு கொண்ட காதல் உணர்வினால் பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறாள். பெற்ற மகளைக் காணாதவளாய் தாய் தேடி அலைகிறாள். மனம் தடுமாறும் பொழுது சாதாரணமான விடயம் கூட நம் அறிவை செயல்படா நிலைக்கு நம்மை தள்ளிவிடும். அதுபோல தாய் துன்பங்களை மறைத்து தன் மனதிற்குள்ளேயே போட்டு வணங்கிக் கொண்டாள். மற்றவர்களிடம் சொல்லி ஆறுதல் தேடும் அவர்கள் உணர்வு நிலைக்கு ஆட்படாமல் மூன்றாவது கோணத்தில் அப்பிரச்சனைகளையும் பார்க்கும் போது அதற்கான சரியான முடிவும் கிடைக்கிறது.

மகளைக் காணாமல் தவித்து திரிகின்ற பெண்ணே!

உன்னால் பிறந்ததால் உன் மகள் உனக்கு மட்டுமே உரியவள் அல்ல. மலையிலே பிறந்ததால் யாரேனும் சந்தனத்தை அரைத்து மலையீது பூசுவார்களா? அழகான வெண்முத்து கடலிலே பிறந்தாலும் முத்து மாலையாக கோர்த்து யாரேனும் கடலுக்கு அணிவார்களா? இன்னிசை யாழிலே பிறந்தாலும் யாழுக்கு அது என்ன பயன்? சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது உனக்கும் உன் மகளுக்கும் உள்ள உறவும் இப்படிப்பட்டதே ஆகும். இவ்வவமையின் மூலம் தாயின் உள்ளத்தைப் புலவர் தேற்றுகின்றார். தாயே வருத்தம் வேண்டாம் உன் மகளை கைப்பிடித்துச் சென்றவன் தலைசிறந்த தலைமகன்? இவ்வாறு உள்ளத் தடுமாற்றம் அடைந்துள்ள அத்தாய்க்கு மிகப்பெரிய அருமருந்தாக அமைவது வழிப்போக்கர்கள் சித்தரிக்கப்பட்ட அவர்களே அவளின் மனதை ஆற்று படுத்துகின்றார்.

"பலவுறு நாளும் சாந்தம் படுப்பவர்க்கு அல்லதை
 மழையிலே பிறப்பினும், மலைக்கு அவைதாம் என்செய்யும்?
 நினையுங்களால் , நும் மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையனே
 சீர்கெழு வெண்முத்தம் அணிபவர்க்கு அல்லதை
 நீருளே பிறப்பினும் நீர்க்கு அவைதாம் என்செய்யும்?
 தேருங்கால், நும் மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையனே,
 ஏழ் புணர் இன்னிசை முரள்பவர்க்கு அல்லதை
 யாமுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கு அவைதாம் என் செய்யும்?
 துமுங்கால் நும் மகள் நுமக்கும் ஆங்கு அனையனே! (Viswanathan, 2004)

தோழி கூற்று

"பிரிவு எண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்ற நம் காதலர்
 வருவர் கொல்; வயங்கிழாஅய்! வலிப்பல் , யான்; கேள், இனி
 அடி தாங்கும் அளவு இன்றி, அழல் அன்ன வெம்மையால்,
 கடியவே -கனங் குழாய்! 'காடு' என்றார்;அக்காட்டுள்,
 துடிஅடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்
 பிடி ஊட்டி, பின் உண்ணும், களிறு' எனவும் உரைத்தனரே
 இன்பத்தின் இகந்து ஓரீஇ, இலை நீந்த"

தலைவனது பிரிவை தாங்கிக் கொள்ளாத தலைவியை மனமாற்றம் அடைய வைக்கும் பொருட்டு, தலைவன் சென்றுள்ள வழி நெருப்பு போன்ற வெம்மையினால் பாதங்கள் பொறுக்கும் அளவின்றிக் கொடியனவாக இருந்தாலும் அங்கு நிகழும் காட்சிகள் தலைவனிடத்தே பொருளாசையை விடுத்து அருளாசையைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்பினை உடையது என்று தோழி எடுத்துரைக்கின்றாள். அக்காட்டகத்தே யானைக்கன்று தாயும் தந்தையும் உண்ணவேண்டும் என்று கருதாது கலக்கிய சிறிதளவாகிய நீரைக் களிறு முதற்கண் பிடி உண்ணுமாறு ஊட்டிப் பின்னர் தான் உண்ணும், காடுகள் இலைப் பசுமை நீங்கி, தீர்ந்த கொம்புகளால் இன்பத்தினின்றும் நீங்கி சென்றாரைத் துன்புறுத்தும் தன்மை உடையவனாய் இருக்கும் என்பதால் புறாக்கள் தம்மீது அன்பு கொண்ட மடப்பம் பொருந்திய பெடைகள் வெம்மையால் இளைத்த வருத்தத்தை தம்மெல்லிய சிறகுகளை விரித்து அவ்வெம்மையைத் தீர்க்கும் என்றும், காடுகள் ஞாயிற்றின் வெம்மையினால் மலை மேல் நின்ற மூங்கில் வாடும்படி சுடுதலினாலே செல்வோர்க்கு சேருதற்கரியனவாய் இருக்கும் என்றும் அதனால் அக்காட்டிடத்தே கலைமான் இனிய நிழல் இல்லாததனால் வருந்திய மடப்பம் உடைய பெண்ணுக்குத் தன்னுடைய நிழலைக் கொடுத்து உயிரை அளிக்கும் என்று தலைவியிடம் தோழி உரைக்கின்றாள் (Viswanathan, 2004).

சிறிய நீர் உள்ள நிலையில் ஆண் யானை நீரைக் குடிக்காது பெண் யானை நீர் உண்ண வேண்டி காத்திருந்து பின்னர் குடிக்கும் அந்த அன்புக் காட்சியும் பெண் புறாவிற்கு சிறகுகளை விரித்து வெம்மையைப் போக்கும் ஆண் புறாவின் அன்பினையும், வெம்மையை தாங்கிக்கொள்ள முடியாத பெண் மானிற்கு தன் நிழலைக் கொடுத்து உயிரை காக்கும் ஆண் மானின் அன்பு நிலையைத் தலைவன் காணும் பொழுது நிச்சயமாக அவனின் உள்ளம் தலைவியின் நினைவை ஏற்படுத்தும் என்றும் இக்காட்சியினால் தலைவன் அன்பினால் தடுமாற்றம் அடைவான் என்றும் அதனால் தலைவன் நிச்சயம் விரைவில் வீடு திரும்புவான் என்றும் தலைவியின் மன நிலையை உணர்ந்து தடுமாறும் அவள் உள்ளத்தை மாற்றமடையச் செய்கின்றாள். இவ்வாறு தோழி தலைவியைத் தேற்றும் பொழுது

குறிப்பிட்ட இடத்தில் பல்லி இசைத்ததும், இடக்கண் துடித்தது நல் நிமித்தங்கள் ஆகும். மேலும் இன் நிமித்தங்கள் தோழி கூறும் பேச்சுக்கு வலு சேர்ப்பதாக அமைகின்றது. இதனால் தோழி கூறியதைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ளுதலும் உளவியல் ரீதியாக தலைவியின் மன நிலையை அறிந்து அவளது துயரமான நிலையை மாற்றும் போக்கினையும் காணமுடிகிறது.

தோழி கூற்று

"எரிவாயு உறழ் இலவம் மலர,
பொரி உரு உறழப் புன்கு பூ உதிர,
புதுமலர்க் கோங்கம் பொன் எனத் தாது
தொகு உடன் ஆடுவ போலும், மயில்; கையில்
உருவன போலும், வளை ; என் கண் போல்
இக்குழு அறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்
மிகுவது போலும் ,இந்நோய்"

தலைவன் தலைவியிடம் சொல்லிச் சென்ற இளவேனிற் பருவம் வந்தது. ஆனால் தலைவன் இன்னும் வரவில்லை என்று மிகுந்த வருத்தத்துடன் தோழியிடம் கூறும்பொழுது இலவ மரங்களும் புங்கமலர்களும் கோங்க மரங்களும் தாதுக்களைச் சிதறின. இளவேனில் வந்தது கண்டு தம் வருத்தம் கண்டு சிரிப்பன போலக் கொம்புகளில் மலர்கள் மிகுதியாக இருந்தன என்றும், நம்மை இகழ்ந்து மயில் ஒரு சேர ஆடுவதை போல நின்றன என்றும் இவ்வியற்கைக் காட்சியை கண்டு தலைவி மனதளவில் மேலும் துன்பத்தை விடுவித்துக்கொள்கின்றாள். மேலும் தன் கையில் அணிந்துள்ள வளையல்கள் கட்டுக்குள் அடங்காமல் கழல்வன போல் உள்ளனவாகவும் என் கண்களைப் போல மழையும் விடாது துளியாக தூறிக்கொண்டே இருக்கின்றதாகவும் யாழின் இசை, குழலின் இன்னோசை, வண்டுகளின் ஒலியோடு தும்பிகளும் தாது ஊதிப்பாடுகின்றன. கருங்குயில்களும் கூவுகின்றன. ஆனால் தலைவன் ஒரு தூது ஆயினும் விடவில்லை. நம்மை துறப்பாரோ? என்று தோழியிடம் கூறி தன் மனவெழுச்சியைக் கொட்டித் தீர்க்கின்றாள் தலைவி . இந்நிலையில் தலைவியின் வாட்டத்தைப் போக்கும் பொருட்டு தோழி குயிலையும், தலைவரையும் வெறுத்துப் பேசாதே, தலைவன் சொல்லிய சொல் பொய்யாகாதவாறு உறுதியாக வருவார் என்றும் காற்றைப் போல விரைந்து வரும் வலிமையான தேரில் விரைந்து வந்தார் காண்பாயாக என்று தலைவியைத் தோழி ஆற்றுப்படுத்துகின்றாள் (Viswanathan, 2004).

முடிவுரை

சங்க பாடல்களின் அமைப்பும் அதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தொன்மையும் படிவமும் பற்றிய உளவியல், அதன் படைப்பாக்க முறையை ஓரளவு உணர்த்தும். சங்கப் பாடல்கள் அனைத்தையும் இவ்வுலகியல் அடிப்படையில் சில மாதிரிகளாக வகைப்படுத்தி விடலாம். அவ்வகையில் கலித்தொகையில் குறிப்பாக பாலைக்கலியில் அமைந்துள்ள பல்வேறு கூற்றுகளின் வாயிலாக மனித நடத்தையையும் அனுபவங்களையும் உளவியல் ரீதியாக இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

References

- Nagarajan, K. (2001) Kalvi Ulaviyal, Ram Pathippagam, Chennai, India.
Tamizhannal, (1978) Sanga Ilakkiya Oppidu Ilakkiya Kolkaikal, Meenashi Puthaga Nilaiyam, Madurai, India.
Viswanathan, A. (2004) Kalithogai Moolamum Uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License